

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΟΝΤΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΕΛΙΕ

Α τελευταία χρονία τῆς ζωῆς του, ὁ Ρι-
σελιέ βλέποντας, διτὸν εἶχε συντελέσαι
μὲ τὴν Ἰητρὸν τὸ ἔγονο στὸ μεγαλεῖο τῶν
βασιλείων τῆς Γαλλίας, περιωριζόντανά
διακεκλάζῃ τὸν θαυματέλον, διηγούμε-
νος σ' αὐτὸν διο τὸ δυνατόν περὶ ἔλευ-

θροες και πιο τρελλες ιστοριες.
"Κανω απο μι διδ ρημα γερου μι ειχαν
γνωστες στη ζωη τους δεξ τις έφωτισες
απολαυσεις. Ό Ρισελιν άλατικε δυο μπο-
ροις περισσοτερο πις ιστοριες του, ε-
γκανε μεζου ταν σημειων να τον ληπ-
ται εξουργικα πράγματα, μα του κάνειν

Ο Λουδοβίκος 15ος, όχι μόνο δένεισεκέδας καθύλουν, ἀλλά ἀπό μέρα σε μελαγχολίας. Ζούσε μέσα στὸν διαιροφόβο του ἀπό τὸν μεγάλωναν ἀκόμα πεντάματα ποὺ ἔβλεπε διαιροκῶς γύρω του.

Κατὰ μιὰ περίεργη σύμπτωσι, δύο διοικητές περιστολήζαν καὶ έλαζαν τὴν ἴδια περίπου ἥμικα μὲν αὐτόν, πέθαναν ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον μπροστά στὰ μάτια του. Ὁ φίλος του πρεσβυτερός τῆς Δημοκρατίας τῆς Γένοβας, πέθανε ἔμφρινά, καθὼς ἔκανε μαζίν ἐναντίον περίπτωτος πάρα πολύ τῶν Βερσαλλών. Ο μαρκήσιος ντέ Σωβελέν παταράνισε νεκρός μπρός στὰ πόδια του ἐνώ πέπλιξε μαζίν τον χαρτιά. Ὁ ἀββᾶς τῶν ἀνακτόρων πέθανε ἀπὸ ἀποτλησία ἐνώ λειτουργοῦσε μπροστά στὸ βασιλέα. Τέλος, μιὰ μέρα, καθὼς ὁ Λουδοβίκος 15ος κυνηγοῦσε μέσα στὸ δάσος τῆς Κομπλένιτς, ἔνας κεραυνός ἔπεσε πλάι του καὶ λίγο θλευφε νὰ τὸν κάψῃ.

Πράγματι δὲ δὲν ἄργυρος νάρθη καὶ ή δική του σειρά. Σὲ κάποια περίστατα του στη περίχωρα τῶν Βεροαλίδων, δύ βασιλεὺς γνώστε μάλιστη χωρίνη πού τοῦ ἀφέσει. Διασκέδασε ἀρχετή δύο μαζύ της, ζωρίς δύος ν' ἀντιληφθῆ, διτί η νέα ἡπατικό προσθεβάλημνη ἀπό βλογκάρι. Τὴν ἡλικίαν μέρα, δὲ Λουδούντζος 15ος ἔπειτε στὸ κρεβεβάτι μὲν δυνατό πυρετό. Τὴν μεθεπομένη, η κατάστασι του κατερέσεψε καὶ ὅ σε περινόδιαν δέρες, τόδος ἐσθναναν ή ἐλπίδες γιὰ τὴ σωτηρία του.

Ἐποιεῖς ταῦτα ἵνα τὴν οὐσίωντα τοῦ.
'Η σπηλιὲς τοῦ Μέτερ̄ ἐπανελήφθησαν
καὶ τόρα γὰρ τοίτη φορά. 'Απ' τὴν μιὰ
μεριά, οἱ διατελοῦντες ἕποτε τὴν διουσένειαν
τὸν βασιλέως, πεφύμεναν μὲν ἀνυπομονήσια
τὸν θάνατον του γὰρ νῦν ἐπιφράζουσιν.
'Απὸ τὴν ἄλλη μεριά, οἱ εἰδονούμενοι τους
ἔτρεψαν καὶ ἀγονισθαν, γιατὶ ηὔσχαρον διτι
μάλις ὁ Λουδοβίκος 15ος θάνατον
πεταγόντοισαν κακήν κακῶς ἀτ' τὸ πα-
λάτι. 'Ο Ριζέλεις καὶ ὁ γινός του φύλαγαν
μπρὸς στὴν πόρτα τῶν βασιλικῶν δια-
μερισμάτων, ἀπαγορεύνοντας τὴν εἴσοδο σ'
ὅλους τοὺς ἔχθρούς των, ἀπὸ τόθι μῆ-
πας ἐπηρέασον τὸν μελλούμαντο καὶ
τοὺς διώξει ἀπὸ ποντά του. 'Ατείλασμα
μάλιστα τὸν ἐφραμέιο τῶν Βερσαλλιῶν,
ὅτι θὰ τὸν πετοῦνται ἀπὸ τὸ παράθιρο, ἀνέκα-
νε λόγῳ στὸ βασιλέα περὶ ἔξοικοιγήσεως.

— "Αν δὲν μὲ σκοτώσετε, πετῶντας με ἀτ' τὸ παράθυρο, ἀπάντησε δ ἄξιος κληρικός, θὰ ξαναγυρίσω ἀτ' τὴν πόρτα, γιατὶ είνε ο βασιλεὺς μου καὶ πρέπει νὰ τὸν ἔξομολογήσω.

Καὶ πράγματι, παρ' ὅλες τις ἀπειλὲς τοῦ Ρισελέ, τὸν ἔσωμαλδυγησε στις 7 Μαΐου. Ἐπειτα δὲ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας, στις 10 Μαΐου 1774, ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, Λουδοβίκος 15ος, πέθανε.

Τό σώμα του, ποιήσεις απόνω πεθάνει ήταν σάπιο, ἔγνασε τόσο φρικτές ἀναθυμάσεις, ώστε ἀναγκάστηκαν ἀμέσως νά τό κλείσουν μέσα σ' ἕναντι ερμηνειακή σφραγισμού φέρετρο. «Ολος ὁ κόσμος ζάχρωσε γιά τό θάνατο του βασιλέως καύ Τό Παρίσιο γιόρταζε. 'Η μόνης ποιήση τόν έχλαψαν, διαν ή ποιηγήσισες κόρες του.

Ο 'Νάντας τοῦ Λαοδικείου 15ον, ὅπως συμβαίνει πάντα σὲ τέτοιες περιστάσεις, ἔγινε ἀφορμή νά πέσουν σὲ δυσμενία δλοι οἱ εὐταία τον. Πρώτη-πρώτη ἐξορίστηκε ἀπ' τὸ παλάτι ἡ τελευταῖα τον εὐνοούμενή, κόμησσα Ντύ Μπαρόφ. 'Επίσης ἔνα μεγάλο πλῆθος αὐτοκινήτων, παύν συντρόφευσαν τὸ Λαοδικείον 15ο στὰ γλέντα του διατάγθηκαν νά μὴν ἔσαναπτήσουν πειά τὸ πόδι τους στὸ παλάτι.

"Οσο για τὸ Ρισελέμ, αὐτὸς περιψένε κι' ἦταν ἔποιμος νά δεχθῆ
κάθε δυσμένεια. Γι' αὐτό, μόλις πέφασαν ή ἔητη βδομάδες, κατά τί

'H κόμησσα Ντὺ Μπαρού.

οίκα ζωντιά να παντεύση για τοπική φράση.
Και χωρίς νά χάνη καιώδη, παντεύεται μιά πλουσιά χήρα, την κ. ντ.
Λαζού, «γυναικα», δύος γράφει κάποιος συγχρόνος της, ούτε ωραία
ούτε ἀσχημη, ούτε νέα, ούτε γοητική, ούτε ἔξπυνη, ούτε ἡλιθια».

Ἡ νέα σινέιρος τοῦ στρατώχου, δὲ δύοις ἦταν πειὰ 84 χρόνων τὸν περιποιόταν τόσο, ὥστε ἔφτανε μέχρι τοῦ σημείου νὰ διώχνῃ τὶ μιᾶγες ποὺ τὸν ἐνοχλοῦσαν.

Παρ' ὅλη τὴν ἡλικίαν του, ὁ Ρισελιέ ἐκτελοῦσε μὲν μεγάλη εύσυνη δραστηριότηταν στὸν Αἴγανον καὶ δέσμων τὴν ἔβλεπε μὲν πα-

νειώσατα τα καθίσκοντα του στην Αυλή καὶ ὅλοι τὸν εβδότα με κατάπληξι νὰ κυνηγήσουν ἀκόμα τὶς γυναικεῖς καὶ πρῶτα.

Κάποτε τὸν ὁ γυνός του εἶχε ἀρρωστήσει ἀπὸ ἀρθρίτιδα, πήγα νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ. Σαφνιασμένος ἀτὰ τὴν ἀδιναμία του, τοῦ ελέθη, ἀν εἶχε ἀρθρίτιδα στὸ ἔνα πόδι, αὐτὸ δὲ τὸν ἐπικόδινες νὰ σταθῇ θρούσις μὲ τὸ ἄλλο και συνδιάρχοντας τὴν κουβέντα του μὲ τὸ παρθενικανα πάνυμας ἐπὶ ἀστερῆ ῥῶσ δοθίσας στὸ ἔνα τὸ πόδι.

Μὰ σιγά—σιγά, προχωροῦσε καὶ ἀντὸς πρὸς τὸν τάφο. «Ητα
πειδὲ κουκός καὶ ὑπέροχη ποὺ τὸν συντηροῦσε, ξεσήνει δὲνένα.

πεια καινούργια την τον συντηρούσσει, εδουνει ολοένα.

Τέλος, έχει χρόνο πρό της έκρηξις της Γαλλικής Επαναστάσεως, πέθανε από παραύλινο, σε ήλικια 89 έτών.

ΤΕΛΟΣ